

Lieta C-707/18

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2018. gada 13. novembris

Iesniedzējtiesa:

Tribunalul Timiș [Timișas apgabaltiesa] (Rumānija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2018. gada 30. oktobris

Prasītāja:

Amărăști Land Investment SRL

Atbildētājas:

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

Pamatlietas priekšmets

Prasība, ar kuru būtībā tiek prasīts: atcelt lēmumu par sūdzību, ko prasītāja bija iesniegusi pret atbildētāju izdoto paziņojumu par nodokli un ziņojumu par nodokļu pārbaudi; daļēji atcelt minētos aktus, ar kuriem prasītājai tika noteikts pienākums samaksāt papildu PVN, kā arī piespriest atbildētājām atmaksāt minēto summu un samaksāt attiecīgos procentus.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Tiek lūgts saskaņā ar LESD [Līguma par Eiropas Savienības darbību] 267. pantu interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 24., 28. un 167. pantu un 168. panta a) punktu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) saistībā ar iespēju dažus darījumus kvalificēt kā “ieguldīšanas izdevumus”, par kuriem nodokļu maksātājs varētu izmantot PVN atskaitīšanas tiesības.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīva 2006/112 un it īpaši tās 24., 28., 167. pants un 168. panta a) punkts ir interpretējami tādējādi, ka, pārdodot nekustamo īpašumu, kas nav ierakstīts valsts nekustamā īpašuma publiskotajā reģistrā (zemesgrāmatā) un nodošanas brīdī nav reģistrēts Kadastra informācijas sistēmā, pircējs nodokļu maksātājs, kurš saskaņā ar līgumu uzņemas pienākumu uz sava rēķina veikt nepieciešamās darbības, lai šo īpašumu pirmoreiz ierakstītu zemesgrāmatā, sniedz pakalpojumu pārdevējam, vai tomēr viņš pērk pakalpojumus, kas ir saistīti ar viņa ieguldījumiem nekustamajā īpašumā, par ko viņam ir piešķiramas tiesības uz PVN atskaitīšanu?
- 2) Vai Direktīvu 2006/112 un it īpaši tās 167. pantu un 168. panta a) punktu var interpretēt tādējādi, ka pircējam nodokļu maksātājam radušies izdevumi saistībā ar tāda nekustamā īpašuma pirmo ierakstīšanu nekustamā īpašuma publiskotajā reģistrā, attiecībā uz kuru pircējam ir prasījuma tiesības saistībā ar īpašumtiesību nodošanu nākotnē un kuru viņam nodevuši pārdevēji, kuri nav ierakstījuši zemesgrāmatā savas īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu, var tikt kvalificēti kā sagatavojošas ieguldījuma darbības, par kurām nodokļu maksātājam ir tiesības uz PVN atskaitīšanu?
- 3) Vai Direktīva 2006/112 un it īpaši tās 24., 28., 167. pants un 168. panta a) punkts ir interpretējami tādējādi, ka pircējam nodokļu maksātājam radušies izdevumi saistībā ar tāda nekustamā īpašuma pirmo ierakstīšanu nekustamā īpašuma publiskotajā reģistrā, kas viņam ir nodots un attiecībā uz kuru pircējam saskaņā ar vienošanos ir prasījuma tiesības uz īpašumtiesību saņemšanu nākotnē no pārdevējiem, kuri nav ierakstījuši zemesgrāmatā savas īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu, ir jākvalificē kā pakalpojumu sniegšana pārdevējiem apstākļos, kuros pārdevējs un pircējs ir vienojušies, ka nekustamā īpašuma cena neietver ar kadastru saistīto darījumu ekvivalento vērtību?
- 4) Vai Direktīvas 2006/112 nozīmē administratīvās izmaksas par nekustamo īpašumu, ko pircējam nodevis pārdevējs un attiecībā uz kuru pircējam ir prasījuma tiesības uz īpašumtiesību saņemšanu nākotnē no pārdevēja, tostarp izdevumi par pirmo ierakstīšanu nekustamā īpašuma publiskotajā reģistrā, taču kuriem var tikt pievienoti citi izdevumi, ir obligāti jāsedz pārdevējam? Vai tomēr šādus izdevumus, pamatojoties uz pušu vienošanos, var segt pircējs vai jebkura no darījumā iesaistītajām pusēm, kā rezultātā šim tiesību subjektam tiek atzītas tiesības uz PVN atskaitīšanu?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra

Direktīva 2006/112, 9. panta 1. punkts, 24. panta 1. punkts, 28. un 167. pants un 168. panta a) punkts

Spriedumi, 1996. gada 29. februāris, *Inzo/Belgische Staat* (C-110/94, EU:C:1996:67) un 2000. gada 21. marts, *Gabalfrisa* u.c. (no C-110/98 līdz C-147/98, EU:C:2000:145)

Atbilstošās valsts tiesību normas

Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ (Likums Nr. 554/2004 par administratīvo procesu)

8. panta 1. punkta pirmais teikums: “Persona, kuras likumā paredzētās tiesības vai leģitīmās intereses ir pārkāptas ar vienpusēju administratīvu aktu un kura ir neapmierināta ar saņemto atbildi par iesniegto sūdzību vai kura atbildi nav saņēmusi 2. panta 1. punkta h) apakšpunktā paredzētajā termiņā, var celt prasību kompetentajā administratīvajā tiesā, lai lūgtu akta pilnīgu vai daļēju atcelšanu, nodarīto zaudējumu atlīdzību un, attiecīgā gadījumā, morālā kaitējuma atlīdzību.”

18. panta 1., 3. un 6. punkts: “Skatot 8. panta 1. punktā minēto prasību, tiesa var attiecīgā gadījumā pilnīgi vai daļēji atcelt administratīvo aktu; piespriet valsts iestādei izdot administratīvu aktu, izdot kādu citu dokumentu vai veikt noteiktu administratīvu darbību [...]. Ja tiesa skata prasību, tā pieņem nolēmumu arī par nodarītā mantiskā un morālā kaitējuma atlīdzību, ja prasītājs to ir lūdzis [...]. Visos gadījumos tiesa pēc ieinteresētās puses lūguma var rezolutīvajā daļā noteikt termiņu pienākumu izpildei un 24. panta 2. punktā noteikto sodu.”

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Likums Nr. 571/2003 par nodokļu kodeksu)

271. panta 2. punkts: “Ja nodokļu maksātājs, kas rīkojas savā vārdā, bet trešo personu uzdevumā, piedalās pakalpojumu sniegšanā, tiek uzskatīts, ka viņš šos pakalpojumus ir saņēmis vai sniedzis pats personīgi.”

281. panta 6. punkts: “Materiāla īpašuma, tostarp nekustamā īpašuma, nodošanas diena ir diena, kurā tiek nodotas tiesības rīkoties ar materiālu īpašumu kā īpašniekam. Izņēmuma kārtā tādu līgumu gadījumos, kuros ir paredzēta maksājuma veikšana pa daļām, vai jebkura citu veidu līgumu gadījumos, kuros īpašumtiesības paredz nodot ne vēlāk kā, pēc pēdējās paredzētās summas samaksas brīža, neskarot izpirkumnomas līgumus, nodošanas diena ir diena, kad manta tiek iedota saņēmējam.”

297. panta 4. punkts: “Ikvienam nodokļu maksātājam ir tiesības atskaitīt ar pirkumu saistītu nodokli par šādiem darījumiem: a) darījumiem, kas apliekami ar nodokli [..].”

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 (Likuma Nr. 227/2015 par nodokļu kodeksu īstenošanas noteikumi, kas apstiprināti ar valdības Lēmumu Nr. 1/2016)

67. punkta 4. apakšpunkts: “Ikviens, kuram ir ar objektīviem pierādījumiem apstiprināts nodoms sākt autonomi veikt saimniecisku darbību Nodokļu kodeksa 269. panta izpratnē, un kuram sāk rasties izdevumi un/vai kurš sāk veikt sagatavojošus ieguldījumus, kas ir vajadzīgi šādas saimnieciskās darbības sākšanai, ir jāuzskata par nodokļu maksātāju, kurš darbojas šajā statusā un kam saskaņā ar Nodokļu kodeksa 297. pantu ir tiesības tūlīt atskaitīt maksājamo vai samaksāto nodokli par izdevumiem un/vai par ieguldījumiem, kas veikti saistībā ar plānotajiem darījumiem, par kuriem ir atskaitīšanas tiesības, bez pienākuma gaidīt viņa darbības faktiskās veikšanas sākšanu.”

Legea nr. 287/2009 privind Codul civil (Likums Nr. 287/2009 par Civilkodeksu)

885. panta 1. punkts: “Izņemot likumā precizētus gadījumus, lietu tiesības uz zemesgrāmatā reģistrētu nekustamo īpašumu tiek iegūtas, gan starp pusēm, gan attiecībā pret trešajām personām, tikai līdz ar tā ierakstīšanu zemesgrāmatā, pamatojoties uz aktu vai faktu, kas pamatoja tā ierakstīšanu.”

886. pants: “Izņemot, ja likumā ir noteikts citādi, lietu tiesību grozīšana notiek, pamatojoties uz tiesību normām, kuras regulē lietu tiesību iegūšanu un izbeigšanos.”

888. pants: “Ierakstīšana zemesgrāmatā notiek, pamatojoties uz notariālu aktu, uz spriedumu, kas ir ieguvis *res judicata* spēku, uz mantošanas apliecību vai uz citu administratīvās iestādes pieņemtu aktu, ja to paredz likums.”

893. panta a) punkts: “Lietu tiesību ierakstīšana var notikt tikai: a) attiecībā pret personu, kura pieteikuma reģistrācijas dienā ir ierakstīta kā to tiesību īpašniece, kuru ierakstīšana tiks veikta; [..].”

1244. pants: “Papildus likumā paredzētajiem pārejiem gadījumiem ar publisku aktu, pretējā gadījumā darījums nav spēkā, ir jānoslēdz vienošanās, kuras aizstāj vai veido lietu tiesības, kam ir jābūt ierakstītām zemesgrāmatā.”

1672. pants: “Pārdevējam ir šādi galvenie pienākumi: 1) nodot savas mantas īpašumtiesības vai, attiecīgā gadījumā, atsavināto tiesību īpašumtiesības; 2) piegādāt/nodot mantu; 3) sniegt pircējam garantiju pret mantas konfiskāciju un garantēt, ka mantai nav juridisku trūkumu.”

1676. pants: “Pārdodot nekustamo īpašumu, īpašumtiesību nodošana no pārdevēja pircējam ir pakļauta zemesgrāmatas noteikumiem.”

1719. pants: “Pircējam ir šādi galvenie pienākumi: a) pieņemt glabāšanā pārdoto mantu; b) samaksāt pārdošanas cenu.”

Īss lietas apstākļu un pamata tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītāja sabiedrība tika nodibināta 2014. gadā nolūkā izveidot un pārvaldīt lauku saimniecību uz aptuveni 4000 hektāru liela zemesgabala. Šīs darbības veikšanas nolūkā sabiedrība pašlaik iepērk lauksaimniecības zemes, veicot no diviem posmiem sastāvošu procedūru. Pirmajā posmā apsološie pārdevēji sniedz pārdošanas solījumus prasītājai, apsološajam pircējam, ar kuriem tā iegūst prasījuma tiesības uz īpašumtiesībām uz zemesgabalu. Pēc likumā paredzēto administratīvo formalitāšu, kas saistās ar līgumu noslēgšanu, izpildes norisinās otrais posms, proti, pirkuma un pārdevuma līgumu noslēgšana, ar kuriem zemesgabali tiek iegūti īpašumā.
- 2 Lai pareizi veiktu ieguldījumu darbības, prasītāja izmantoja vairāku specializētu uzņēmumu un starpniecības firmu, advokātu, notāru, kadastra un topogrāfiskās informācijas dienestu pakalpojumus, lai pārbaudītu zemesgabalu – pirkšanas priekšmeta – juridisko situāciju un lai veiktu visas sagatavojošās darbības, kas tiek veiktas pirms pirkuma un pārdevuma līgumu faktiskās noslēgšanas, un maksāja minētajiem uzņēmumiem honorārus.
- 3 Prasītāja pamatoja šo pakalpojumu nepieciešamību ar to, ka ģeogrāfiskajā apgabalā, kurā tā veic savu darbību, zemesgabali ir sadrumstaloti, tie ir neliela izmēra un nav ierakstīti zemesgrāmatā. Lai nekustamā īpašuma pirkuma un pārdevuma līgumu noslēgšana autentiska akta formā būtu spēkā, likums prasa, lai zemesgabali būtu ierakstīti zemesgrāmatā un lai tiesību subjekts, kuram darījumā ir pārdevēja statuss, būtu tiesību subjekts, kurš ierakstīts zemesgrāmatā kā zemesgabala īpašnieks, tātad prasītājas gadījumā izriet neiespējamība tieši iegādāties zemesgabalus un nepieciešamība īstenot iegādes procedūru atbilstoši abiem iepriekš minētajiem posmiem.
- 4 Par izmaksām par konkrēto zemesgabalu reģistrēšanu Kadastra informācijas sistēmā apsološajiem pārdevējiem netiek izrakstīts rēķins, un viņi tās faktiski nesedz. Tāpēc zemesgabalu pirkšanas un pārdošanas divpusējos solījumos tika iekļauta klauzula, ar kuru [pārdot] apsološais pārdevējs paziņo, ka piekrīt, ka [pirkt] apsološais pircējs (prasītāja) uz sava rēķina veic visus darījumus, kas saistīti ar lietas materiālu vākšanu, sagatavošanu, ar dokumentu apliecināšanu un reģistrēšanu, ar kadastru un ar zemesgabala ierakstīšanu zemesgrāmatā, jo šie darījumi ir nepieciešami, lai zemesgabals *de quo* varētu būt notariāla akta formā noslēgta pirkuma un pārdevuma līguma priekšmets.
- 5 Puses jau iepriekš vienojās par iepriekš minēto darījumu vērtību 750 EUR par hektāru apmērā. Turklāt tās iekļāva soda sankciju, atbilstoši kurai, ja apsološais pārdevējs nepilda pienākumu noslēgt līgumu noteiktajā termiņā savas vainas vai

jebkura cita iemesla dēļ, neskarot prasītājam piedāvējamus iemeslus, tad viņš apņemas samaksāt prasītājam izdevumus, kas tai radušies par zemesgabala ierakstīšanu zemesgrāmatā, un kaitējuma atlīdzību 2000 EUR par hektāru apmērā.

- 6 Attiecībā uz līgumā noteikto cenu, kā izriet no pirkšanas solījumiem, puses vienojās, ka prasītāja samaksās visu cenu par zemesgabaliem apsolišanas brīdī, – cenu, kas neietver zemesgabalu reģistrēšanas Kadastra informācijas sistēmā vērtību, kura paliek nošķirta.
- 7 2017. gada 23. janvārī prasītāja iesniedza nodokļu administrācijai pieteikumu par PVN atmaksu 73 828 Rumānijas leju (RON) apmērā, pēc kuras tika veikta nodokļu pārbaude, kas noslēdzās 15. martā ar nodokļu pārbaudes protokola un paziņojuma par nodokli izdošanu, abi datēti 2017. gada 15. martā, ar kuriem tika apmierināta prasība par prasītās summas atmaksu. Tomēr nodokļu administrācija noteica maksājamā PVN palielinājumu 41 911 RON apmērā, par nodokļa bāzi 209 522 RON apmērā, kas ir vienāds ar atlīdzību par pakalpojumu, ko prasītāja sniegusi pārdevēju labā. Šo nodokļa bāzi aprēķināja, sareizinot zemesgabala platību 74,43 hektārus, par kuriem 2016. gada 31. decembrī tika noslēgti galīgie pirkuma un pārdevuma līgumi, ar 750 EUR par hektāru.
- 8 Šajā ziņā nodokļu administrācija uzsvēra, ka summa 750 EUR par hektāru ir atlīdzība par pakalpojumu, ko prasītāja sniegusi pārdevējiem apmaiņā pret mantas nodošanu. Tā apgalvoja, ka prasītāja apmaiņā pret zemesgabalu iegādi samaksāja cenu, bet arī sniedza pakalpojumus pārdevējiem, un viņiem ir jāsedz attiecīgās izmaksas par zemesgabalu nostiprināšanu zemesgrāmatā un pirkuma un pārdevuma līguma noslēgšanu notariāla akta formā. Būtībā nodokļu administrācija konstatēja, pirmkārt, ka prasītāja ir sniegusi minētos pakalpojumus (kas ir darījumi, kuri ietilpst PVN piemērošanas jomā) savā vārdā, bet citu uzdevumā, taču nav nedz izrakstījusi saņēmējiem par tiem rēķinu ar attiecīgās vērtības norādi, nedz iekasējusi attiecīgo PVN, un, otrkārt, ka pakalpojumu sniegšana kļuva pieprasāma dienā, kad tika noslēgti pirkuma un pārdevuma līgumi notariāla akta formā.
- 9 Sagatavojošās administratīvās procedūras gaitā prasītāja apstrīdēja paziņojumu par nodokli par PVN papildsummu, kas tai noteikts, un nodokļu administrācija šo sūdzību noraidīja. Šādos apstākļos prasītāja iesniedza iesniedzējtiesā prasību, kas ir pamatlietas priekšmets.

Pušu galvenie argumenti

- 10 Prasītāja būtībā uzskata, ka tai radušies izdevumi par veiktajiem darījumiem, 750 EUR par hektāru apmērā, ir ar ieguldījumu saistīti izdevumi, kas radušies nolūkā veikt ar nodokli apliekamus darījumus un par kuriem tai pienākas tiesības uz attiecīgā PVN atskaitījumu.
- 11 Attiecībā uz *pirmo jautājumu* prasītāja apgalvo, ka no brīža, kad tika sniegti pārdošanas/pirkšanas solījumi, tā ir ieguvusi prasījuma tiesības saistībā ar

īpašumtiesību uz nekustamo īpašumu nodošanu. Tā kā tās valdījumā ir šis nekustamais īpašums un tai ir prasījuma tiesības uz to, un, noklusēšanas režīmā, ir plānots, ka tā saņems īpašuma lietu tiesības uz minēto mantu, tā šo īpašumu izmanto. Pēc prasītājas domām, pārvaldība ir jāsaprot arī no sagatavojošo aktu, kas veikti saistībā ar nekustamo īpašumu, aspekta. Šādi sagatavojošie akti, kā nekustamā īpašuma nostiprināšana zemesgrāmatā, ir uzskatāmi par daļu no viņa saimnieciskās darbības, jo, ja šāda ieraksta zemesgrāmatā nav, īpašumtiesības uz zemesgabaliem nevar radīt sekas attiecībā uz trešajām personām un nevar būt pārdevuma un pirkuma līguma priekšmets, un prasītāja nevarētu īstenot ar nodokli apliekamus darījumus. Aplūkojamajā gadījumā ar nodokli apliekamais darījums, ko prasītāja ir iecerējusi veikt, ir tieši zemesgabala, ko tā iegādājas, izmantošana lauksaimniecības vajadzībām.

- 12 Kas attiecas uz *otro jautājumu*, prasītāja apgalvo, ka izmaksas, kas radušās par zemesgabala pirmo ierakstīšanu zemesgrāmatā, nav seguši apsолоšie pārdevēji un ka tās nav iekļautas zemesgabala cenā, bet tie ir izdevumi paši par sevi un tiek kvalificēti kā izdevumi, kas ir saistīti ar ieguldījumu nekustamajā īpašumā. Par šo jautājumu prasītāja atgādina spriedumu *Inzo*, kurā Tiesa paziņoja, ka tad, kad nodokļu administrācija ir atzinusi PVN maksātāja statusu sabiedrībai, kura ir paziņojusi par savu nodomu sākt saimniecisku darbību, kuras laikā tiks veikti ar nodokli apliekami darījumi, pētījuma par plānotās darbības rentabilitāti pasūtīšanu var uzskatīt par saimniecisko darbību, kaut gan šā pētījuma mērķis ir noskaidrot, cik lielā mērā plānotā darbība būs rentabla, un Tiesas judikatūru, no kuras izriet, ka ir situācijas, kurās tiek piešķirtas tiesības uz PVN atskaitīšanu par preču iegādi un/vai pakalpojumu saņemšanu, kas noticis pirms ar nodokli apliekamās darbības sākšanas (ieguldījuma fāzē), kaut arī vēlāk tie netiks izmantoti saistībā ar minēto darbību, bet tikai ar nosacījumu, ka tiek pierādīts, ka iegādes brīdī nodokļu maksātājam bija nodoms preces un/vai pakalpojumus izmantot turpmākajai ar nodokli apliekamajai darbībai.
- 13 Attiecībā uz *trešo jautājumu* prasītāja apgalvo, ka ir jākonstatē, vai saskaņā ar Direktīvu 2006/112 pircējs nodokļu maksātājs, kas ar līgumu uzņemas tādu izdevumu apmaksas slogu, par kuriem ir runa aplūkojamajā gadījumā, rīkojas kā komisyonārs attiecībā pret tā nekustamā īpašuma pārdevēju, saistībā ar ko ir veikts ieraksts zemesgrāmatā.
- 14 Attiecībā uz *četrto jautājumu* prasītāja uzskata, ka tas ir nozīmīgs no to tiesību aspekta, kas pusēm ir, lai līgumā noteiktu, kuram – pircējam vai pārdevējam – ir pienākums segt izmaksas, kas rodas no administratīvajiem darījumiem, kuri ir saistīti ar nekustamo īpašumu, kas ir nodots un pār kuru pircējam attiecībā pret pārdevēju ir prasījuma tiesības nākotnē saņemt no viņa īpašumtiesības. Ir jāinterpretē Direktīvas 2006/112 noteikumi par pušu izvēles tiesībām, ar atsauci uz to, vai šādai personai tiek vai netiek atzītas tiesības atskaitīt PVN par šādi īstenotiem darījumiem.
- 15 Atbildētājas, savukārt, uzskata, ka summa 750 EUR apmērā par hektāru ir atlīdzība par pakalpojumiem, ko prasītāja sniegusi pārdevējam apmaiņā pret

zemesgabala nodošanu. Tās apgalvo, ka pārdošanas cenā ir ietverta arī summa 750 EUR apmērā par hektāru un ka līdz ar cenas samazinājumu ir īstenojusies mantas un pakalpojumu, proti, pakalpojumu saistībā ar zemesgabalu reģistrēšanu Kadastra informācijas sistēmā un nostiprināšanu zemesgrāmatā, apmaiņa, kā arī ir ietverti izdevumi, kas prasītājam radušies apmaiņā pret nekustamā īpašuma nodošanu atbilstoši likumā paredzētajiem nosacījumiem. Attiecīgi prasītājas segtie izdevumi ir radušies nevis ar nodokli apliekamo darījumu nolūkos, bet gan pārdevēja labā. Prasītāja ir rīkojusies kā komisionārs un PVN nolūkos tiek uzskatīta par pircēju un pakalpojumu, kas ir saistīti ar nekustamā īpašuma reģistrēšanu Kadastra informācijas sistēmā un nostiprināšanu zemesgrāmatā, tālākpārdevēju.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 16 Ņemot vērā atšķirības pušu viedokļos, kuru pamatā ir dažāda Direktīvas 2006/112 noteikumu interpretācija, ciktāl runa ir par prasītājas tiesībām atskaitīt PVN par izdevumiem, kas tai radušies kā pircējam nodokļu maksātājam, kad zemesgrāmatā pirmoreiz tika ierakstīti zemesgabali, uz kuriem tai ir prasījuma tiesības nākotnē saņemt īpašumtiesības, iesniedzējtiesa norāda, ka saistībā ar tai uzdoto jautājumu interpretēt minēto direktīvu ir grūti.
- 17 Iesniedzējtiesa norāda, ka Savienības tiesības konkrēti neregulē to izdevumu juridisko režīmu, kuri radušies par darījumiem saistībā ar nekustamā īpašuma pirmo reģistrāciju zemesgrāmatā. Nedz Direktīvā 2006/112, nedz ar to saistītajā judikatūrā nav precizēts, vai šādus izdevumus var kvalificēt kā ieguldīšanas izdevumus vai tomēr tie kvalificējami par pakalpojumu sniegšanu pārdevējam.
- 18 Lai izspriestu strīdu, ir jākonstatē, vai prasītājas veiktos darījumus var kvalificēt kā “ieguldīšanas izdevumus”, par kuriem nodokļu maksātājam ir tiesības atskaitīt PVN. Tomēr no Direktīvas 2006/112 interpretācijas un no Tiesas judikatūras analogās lietās neizriet tas, cik lielā mērā šādus izdevumus var kvalificēt kā ieguldījumu sagatavojošos darījumus, par kuriem nodokļu maksātājam ir tiesības atskaitīt PVN. Kaut gan šādu darījumu klasificēšana ir valsts tiesas ekskluzīva prerogatīva, lai Savienības tiesību noteikumus pareizi piemērotu pamatlietas faktiem, iesniedzējtiesa uzskata, ka Tiesai ir jāinterpretē attiecīgie noteikumi.